

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΓΜ9745

ΛΟΓΟΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ
ΕΠΙ ΤΗ ΨΗΦΙΣΘΕΙΣΗ ΕΝΩΣΕΙ
ΤΩΝ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ

ΜΕΤΑ
ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκφωνηθεὶς κατ' ἐντολήν

ΤΗΣ ΙΟΝΙΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ

Δ.ρος ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΑΡΙΝΟΥ
ΔΕΥΚΑΛΙΟΥ

Ἐν τῇ Μητροπόλει Κερκύρας, τῇ 26 Σεπτ. 1863 ἔ. ἑ.λ.

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ

ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Ἀποφάσει τῆς Βουλῆς τελεσθεῖσαν Δοξολογίαν.

(Ἐδημοσιεύθη καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος ΕΝΩΣΕΩΣ).

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΡΜΗΣ.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΕΡΖΑΚΗ.

1863.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

A1.52.Φ5.0016

« Θάρσει, θύγατερ ἡ πίστις σου
« σέσωκέ σε ». (Ματθ. θ', 22.).

Παριερώτατε Μητροπολίτα.

Αιδεσιμώτατοι Ἱερεῖς.

Ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ καὶ φίλτατοι Συμπολίται.

Ναί· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Θάρσει, ὦ Λαεὶ τῆς Κερκύρας. Θάρσει, ὦ Λαεὶ τῆς Ἑπτανήσου.

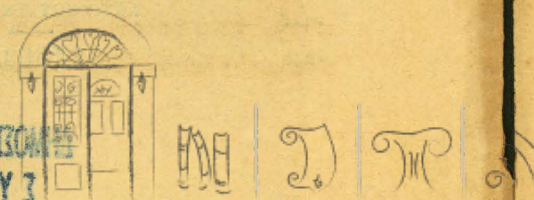
Τὸ θεῖον ἐκεῖνο ῥῆμα, ὅπερ μόνῳ φθόγγῳ τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος εἰς τὴν πολυετῶς παθοῦσαν γυναῖκα τὴν Ἰασιν ἐθαυματούργησε, τολμῶν ἐγὼ ὁ ἀνάξιος ἵνα προφέρω ἐν τῇ χαρμοσύνῳ στιγμῇ, καθ' ἣν εἰς λαὸν ἀποτεινομαι, πολλὰ ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας παθόντα καὶ ἤδη ὡς ἐκ θαύματος ἀνεγειρόμενον, αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν ὑπὸ ἀφάτων αἰσθημάτων θεοσεβείας ἅμα καὶ ἐθνισμοῦ καὶ ἀγνῆς ἀγαλλιάσεως κατεχόμενον. Ἐρωτήσατε, ἀδελφοί, τὴν συντετριμμένην καρδίαν Σας.

Ναί, ὦ Λαεὶ τῆς Ἑπτανήσου, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ἡ πρὸς τὴν Θεογέννητον Ὁρθοδοξίαν πίστις· αὕτη, μεθ' ἧς ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ συνέσφιγξε καὶ δι' ἧς καθιέρωσε τὴν πρὸς τὸν ἐθνισμὸν τῆς πίστιν. Αὕτη, ἥτις καὶ ἔσωσε τοὺς ἀπὸ τεσσάρων δεκαετηρίδων ἐλευθέρους ὁμοεθνεῖς σου· αὕτη, ἥτις καὶ τοὺς εἰσέτι ἐν δουλείᾳ στενάζοντας ἀδελφοὺς ἡμῶν θέλει σώσει.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Σ Ο Ι Ε Τ Α Β Δ Κ Α Ι
Υ Ο Κ Υ Ο Ε Ι Α Ο Ι Σ Σ Υ Ο Μ Η Η Θ Ο Ι Α Σ Β Ι Ε Η Π Ρ Η Κ Ε Μ Α Σ Ο Μ
Υ Ο Ι Χ Ι Ρ Τ Α Π . Π Η Τ Ο Α Α Υ Σ

Λαὲ τοῦ Ἰονίου· σὺ, ὅστις ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος μετασχὼν τοῦ ἀρχαίου ἡρωϊσμοῦ, τῶν φῶτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, διετήρησας μὲν μετ' αὐτοῦ ἀπαράμειωτον τὴν προπατορικὴν ἐθνικότητα, ἀλλὰ καὶ μετ' αὐτοῦ ἀπώλεσας τὴν ἀρχαίαν, τὴν πολύτιμον ἐλευθερίαν· Σὺ, ὅστις καὶ αὖθις ἀνέλαμψας μὲν, ὅτε ὑπὸ τοῦ σταυροῦ τὴν Θεϊαν αἰγίδα ὁ Ἑλληνισμὸς τοὺς κρατήσαντας τῆς Ἑλληνικῆς χώρας Ῥωμαϊκοὺς ἀετοὺς ἐξελλήνισεν· ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν δεινότερων τοῦ Ἑλληνισμοῦ δοκιμασιῶν πολλὰ ἐπὶ αἰῶνας ἐκ τῆς ξένης δεσποτείας ὑπέστης, ὡσανεὶ πλοῖον ἐν διηνεκεῖ τρικυμία κλυδωνιζόμενον, τὸ δὲ σκάφος σῶον διατηροῦν· Σὺ, ὦ Λαὲ τοῦ Ἰονίου, ὅστις ἐπὶ ἐξηκονταετιᾶν ἤδη ὡς ὁ μόνος αὐτονομῶν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ἀνεφάνης, ἀλλ' αὐτονομίαν παρὰ τῶν κραταιῶν ματαιωθεῖσαν, πολλάκις δὲ μεθ' ὑπερηφανίας ἐμπαιχθεῖσαν· Σὺ, ὅστις ἐπὶ τριακονταετιᾶν μετὰ παλλούσης καρδίας, ἐξ ἔθνισμοῦ καὶ φιλελευθερίας φλεγόμενος, πρὸς τὰς ἀγκάλας ἀκαθέκτως προσελκύεσο τῶν ἐλευθέρων ἀδελφῶν σου, ὧν τοὺς ἀγῶνας συνεμερίσθης· ἀλυσιδέτος δὲ καὶ φρυάττων ἐπέιχεσο, καὶ τοι καρτερῶς τὰς ἀλύσεις ταρασσῶν· Σὺ, ὁ διὰ τοσοῦτων δοκιμασιῶν διελθὼν, ἐφθασας τέλος πάντων εἰς τὸ τέρμα τῶν πόνων σου· εἰς τὴν παῦσιν ἤδη τῶν δεινῶν σου προσεγγίζεις· εἰς τοὺς κόλπους ἐπα-

νέρχεσαι τῆς ἐλευθέρας μητρὸς σου· δὲν θέλεις πλέον ἔχει — εἰς τὸ μέτωπον γραμμῆν ψεύτρα ἐλευθερίαν, — ἀλλ' ἐν τῷ ἰδίῳ ἔθνει, πρὸς ἐλευθερίαν καὶ πολιτισμὸν ὀργῶντι, ἀληθῶς ἐλεύθερος καὶ αὐτόνομος, πρὸς τὸν μέγαν προορισμὸν αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ θέλεις βαίνει· Καὶ δὴ τὴν ἐθνικὴν σου ἀποκατάστασιν ἐνθους ἐορτάζων καὶ τὸν Ὑψιστον Δοτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ ἐν συντριβῇ καρδίας δοξολογῶν, τὸν φωτοβόλον Ἀστέρα θεωρεῖς ἀνατέλλοντα, Ὅστις, τοῦ Τροπαιοφόρου Μεγαλομάρτυρος τῆς Ὁρθοδοξίας ὁμώνυμος, ἐν τῇ Μητροπόλει αὐτῆς Τροπαιοῦχος θέλει ἀνεγείρει αἰώνιον τὸ τρόπαιον τῆς πλήρους Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας.

Θάρσει οὖν καὶ ἀγάλλου, Ἑπτανήσιε λαέ· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ἡ πίστις, ναί, ἡ πάντα τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα παγιοῦσα, ἡ τῆς ἀληθοῦς εὐδαιμονίας πηγὴ, ἡ ἐν ταῖς θλίψεσι λυσιτελῆς παρηγορία· αὐτὴ, ναί, ἡ προάγουσα τῶν παθημάτων τὴν ἴασιν· Διότι ἡ πίστις εἶναι ἀλήθεια, εἶναι εἰλικρίνεια καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἶναι σταθερότης, αὐταπάρνησις, εὐγενῆς θυσία παντὸς ὕλικου συμφέροντος χάριν τοῦ ὕψους τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων· Οὐδέποτε ἀντ' αὐτῶν εὐγενῆς ψυχῆ, οὐδέποτε λαὸς ἀληθῶς αἰσθανόμενος τὸν ἴδιον ἐθνισμὸν, τὴν θεόδοτον ἐλευθερίαν, οὐδέποτε ἀντὶ τούτων ἀποδέχεται τὸ ὕλικόν συμφέρον.

Καὶ τοι πολλὰς ὑποστὰν τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

περιπετείας και δοκιμασίας, και τοι επι τεσσαρας αιωνας υπο της βαρβαρωτέρας και σκληροτέρας τυραννίας πιεσθεν, ουχ ηττον ωσει φοινηξ αναγεννηθεν, δσημέραι εις την πληρωσιν βαινει της παλιγγενεσίας του. Αν δε ο ηρωισμος και η ευφύια, ο της σοφίας ερωσ και η προς την ελευθεριαν και την προοδον ακραδαντος αφοσίωσις, — αν τα πλεονεκτήματα ταυτα εις την σωτηριαν του εθνους συνετέλεσαν, γονιμώτατα ομως αυτα κατέστησε και υπερ παντα εις την αναγέννησιν αυτου συνετεινεν η εις τον εθνισμον πιστις και εις τας ιερας του Ευαγγελιου αρχας, ως πρώτη ασπασαμένη και εις άλλους λαους η 'Ελληνικη φυλη μετέδωκε. Στρέψωμεν επι μικρον το βλέμμα εις την 'Ιστοριαν.

Τίνες οι και ανέκαθεν ισχυρότεροι μοχλοι της καρδιάς των 'Ελληνικων λαων, και τοι διηρημένων, και τοι πολλάκις προς άλλήλους διαμαχομένων; 'Ο εθνισμος και η ελευθερία. Τη ακατανικήτη δυναμει των ελατηριων τούτων, ενώπιον του κοινου κινδύνου, και αυται αι επαρχιακαι αντιζηλεια σιγῶσαι, εις την επι κοινή σωτηρία ενωσιν και τον κοινόν αγώνα υπεχώρουν.

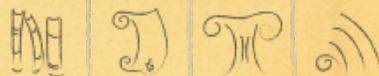
Και ναί· ασπάζονται την δημοκρατιαν, το πρωτοτυπον τουτο της ελευθέρας πολιτείας, οι πλειστοι των 'Ελληνικων λαων. Ουδόλωσ εκ των απειλων του υπερηφάνου Πέρσου η 'Ελλάς πτοείται, ουδόλωσ υπο της απειραρίθμου στρατιας εκφοβίζεται· αλλά τον ηρωισμόν δια του πατριωτισμου μυ-

ριοπλασιάζουσα, αιώνια τρόπαια εν Μαραθῶνι και εν Θερμοπύλαις και εν Σαλαμίνι εγειρει· εις δε τας μεταγενεστερας γενεάς μοναδικά διδάγματα, προς τοις άλλοις, παρέχει δια της υπο των 'Αθηναίων εγκαταλείψεως της πατρίου χώρας και δια των τριακοσίων μετα του Λεωνίδα εις τον βωμόν της πατρίδος θυμάτων. Διδάγματα, ναί, μοναδικά· άλλ' επέπρωτο ίνα απόγονοι των πρωτουργων και αυθις αναδείξωσιν αυτα κατά μεν τον παρελθόντα αιώνα οι τετρακόσιοι Λάκωνες, εν δε τῶ ενεσταῶτι οι γενναιοι Πάρηιοι και οι ατρόμητοι ηρωες, ο Διάκος και ο 'Επίσκοπος Σόλωνας, οι Μαυρομιχάλοι και ο Βότσαρης.

Αν δε τας κατά των Περσων δάφνας και τον λαμπρόν του Περικλέους αιώνα διεδέχθησαν ο ολέθριος Πελοποννησιακός πόλεμος και των τριακοντα η τυραννία, μετ' ου πολυ ακμαϊον εισέτι της ελευθερίας το αισθημα ανέδειξεν ο ηρωισμος του Θρασυβούλου. Βραδύτερον δε των ρητόρων ο ρήτωρ, δια της πατριωτικώτερας ευγλωτίας την πανουργον κεραυνοβολων πολιτικην του Μακεδόνοσ, ζωοποιεί την παρακμάζουσαν πατρίδα. Και δη τότε αι μεν επαρχιακαι εριδες εγκαταλείπονται, προς δε τον φιλόδοξον ηγεμόνα οι 'Ελληνες ομοῦ αντιπαρατάσσονται. Και τοι δε εν Χαιρωνεία του αγώνος απτυχόντος, ο 'Ελληνισμος δέν καταβάλλεται. 'Ο Μακεδών αυτόσ την τιμήν επιδιώκει της κατά των Περσων 'Ελληνικης στραταρχίας. 'Ο δε υίός

αὐτοῦ, οὐχὶ ὡς Μακεδῶν, ἀλλ' ὡς Ἑλλην τὸ Περσικὸν κράτος κατατροπώσας, τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν εἰς τὴν Ἀνατολὴν διαδίδει. Μέγας δ' ἀνὴρ ἀναδείκνυται· νέαν Ἑλληνικοῦ μεγαλείου ἐποχὴν ἐν τῇ Ἱστορίᾳ ἐγχαράττει καὶ Μέγαν τὸν ἄνδρα οἱ αἰῶνες προσαγορεύουσιν.

Ἐνῶ δὲ καὶ εἰς τὴν Ἀφρικὴν τὰ νάματα εἰσδύουσι τῆς Ἑλληνικῆς σοφίας, ἀφ' ἑτέρου ἢ ἐπὶ μεγαλεῖον προβαίνουσα καὶ τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν περὶ πολλοῦ ποιουμένη Ῥώμη δράττεται μὲν τῆς τῶν πραγμάτων φορᾶς καὶ κρατεῖ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' οὐχὶ τῶν Ἑλλήνων. Ἀκράδαντος ὁ Ἑλληνισμὸς διαμένων καὶ κραταιοτάτην προσκτησάμενος ἀρωγὸν καὶ προστάτιδα τὴν Εὐαγγελικὴν πίστιν, λαμπρὸς καὶ αὖθις ἐν Βυζαντίῳ ἀναφαίνεται. Ὁ ἀρχαῖος ἠρωϊσμὸς ἀνίσταται· ὑπὸ τοῦ Σταυροῦ τὸ σύμβολον καὶ τὸ οὐράνιον ῥῆμα «Ἐν τούτῳ νίκα» τροπαιοῦχος προβαίνει· ἡ Δημοσθενικὴ εὐφράδεια, εὐαγγελικὸν προσκτησαμένη φθόγγον, ἤχει μέχρι τρίτου οὐρανοῦ ἐκ στόματος τοῦ Ἀθανασίου, τοῦ Βασιλείου, τῶν Γρηγορίων, τοῦ Χρυσοστόμου· ἡ δὲ Αὐτοκρατορία τοῦνομα μὲν Ῥωμαϊκὴ, πράγματι δὲ Ἑλληνικὴ, αἰῶνας ἀκμῆς διέρχεται. Ἄλλ' ἂν, κρίμασιν, οἷς οἶδε Κύριος, κλίνει εἰς παρακμὴν, — ἂν ὑπὸ τὸ κράτος κύπτει τῶν παραγνωρισάντων τὴν ἱερὰν ἀποστολὴν τῶν Σταυροφόρων, κύπτει μὲν, ἀλλὰ προσκαίρως· ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν ἐκλείπει.

τὸν Ἐθνισμὸν καὶ τὴν Ὀρθοδοξίαν πίστει διασώζεται. Μετ' οὐ πολὺ ἀνεγείρεται. Ὅτε δὲ τὸ πεπρωμένον ἤγγικεν, ὁ τελευταῖος τῶν Παλαιολόγων πίπτει μὲν, ἀλλὰ πτώσιν ἠρωϊκὴν. Τὸ μάρτυριον ἀσπάζεται ὡς Αὐτοκράτωρ Ἑλλην. Καὶ δὴ πίπτει, ἀλλὰ δὲν ἀποθνήσκει. Πρότυπον αὐταπαρνήσεως καὶ ἠρωϊσμοῦ, μάρτυς ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, ζῆ εἰς τοὺς αἰῶνας ἐν τῷ θαυμασμῷ τῆς ὑψηλίου· ζῆ ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ τὴν καρδίαν φλέγει ἀπάσης τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, κληροδοτήσας αὐτῇ ἱερὸν κειμήλιον τὴν συμπαγῆ πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ τὸν Ἐθνισμὸν πίστιν, εἰς ἣν αὐτὸς θυσίαν προσήνεγκε τὸ ἠρωϊκὸν αἷμά του, — κληροδοτήσας συνάμα ἱερὰν τὴν ἐντολὴν τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας.

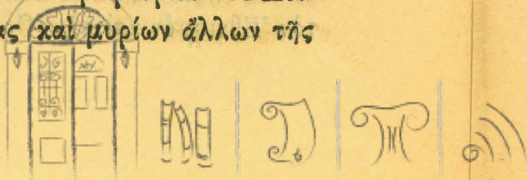
Καὶ ὄντως πιστὸν εἰς τοῦ μάρτυρος Βασιλέως τὴν διαθήκην ἀνεδείχθη τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος. Ζοφεροὶ καὶ αἱματηροὶ τέσσαρες αἰῶνες ἐπ' αὐτοῦ διήλθον. Ἀρρήτων κακουχιῶν, σκληροτήτων καὶ μαρτυρίων αἰῶνες· βαρβάρου, φανατικῆς, πλεονέκτιδος κυριαρχίας χρόνοι· αἰῶνες τῆς ὠμοτάτης τῶν τυραννιῶν. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα οὐδόλως ἴσχυσαν ἵνα τὸ ἔθνος τοῦ προπατορικοῦ προορισμοῦ ἀποσπάσωσιν. Ὁ Ἑλλην καρτερῶς τὴν τυραννίαν ὑπέστη· ὑπερηφάνως περιεφρόνησε πᾶν δελεᾶσμα εὐημερίας ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ τυράννου.

Τίς δὲ ἡ πηγὴ τῆς σωτηρίου καρτερίας; Ἡ εἰς τὸν Ἐθνισμὸν καὶ τὴν Ὀρθοδοξίαν πίστις. Ἐν τῷ

ιδίω αἵματι ἐγγυθεῖσαν, εἰς τὴν ἰδίαν σάρκα καὶ τὰ ὀστᾶ ἐνσαρκωθεῖσαν, ὑπὸ ἐναρέτου δὲ καὶ ὄντως πατριώτου Κλήρου ἀναζωπυρουμένην τὴν Πίστιν, — εἰς αὐτὴν ἔβλεπεν ὁ Ἕλληνας ἐγκειμένην τὴν ἐνεστῶσαν, καὶ τοι δυστυχῆ, ὑπαρξίν του. Εἰς αὐτὴν ἀνεύρισκε τὴν κρηπίδα τῆς μελλούσης πολιτικῆς ἀναγεννήσεώς του. Καὶ δὴ ἐπιέζετο, ἀλλὰ δὲν καθηρεῖτο. Νεναρκωμένος ἐφαίνετο, ἀλλὰ ζωῆς ἦτο πλήρης, ἦν μόνον εἰς τοὺς ὀρεσιβίους ἤρωας ὁ τύραννος ἔβλεπεν, ἄκων σεβόμενος· πῦρ δὲ ὑπόκωφον ἦτον ἢ νάρκωσις· ἦτον ἠφαίστειον, ὅπερ ἀκαταμέτρητος βράχος ἐκάλυπτε μὲν καὶ ἐπιέζεν, ἀλλ' οὐδέποτε ἴσχυσεν ἵνα σβέσῃ. Τὸ πῦρ δὲ τὸν λίθον ὑπέκαιε μέχρις οὗ χάραγμα ἀνοῖξαν, φλογερὰν κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα ἐξέπεμψε καὶ συνταρακτικὴν λαμπηδόνα. Ἄν δὲ τὴν λαμπηδόνα ἐματαίωσεν ἢ ἀπάτη τῆς Ἄρκτου, τὸ χάραγμα ἐκαλύφθη μόνον· δὲν ἀπελιθώθη. Τὸ ἠφαίστειον δὲν ἔπαυσε φλογερώτερον ὑποκαῖον, μέχρις οὗ τὸν βαρέως πιέζοντα ἀειδέστατον λίθον διασεῖσαν καὶ τινάξαν, παρήγαγε τὴν ἐκρηξίν διὰ τῆς ἐνδόξου καὶ ἀγίας ΚΕ' Μαρτίου.

Καὶ ἀληθῶς τῆς ἀγίας ἡμέρας ἀντάξιος ἀνεδείχθη τῆς νέας Ἑλλάδος ὁ ἐθνικὸς ἀγὼν· ἀντάξιος τῆς προγονικῆς εὐκλείας· ἀντάξιος τοῦ ἸΟ' αἰῶνος. Καθαγιασθεὶς διὰ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ποιμενάρχου τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ μυρίων ἄλλων τῆς

πίστεως θυμάτων, λαμπρυνθεὶς διὰ παντοίων μεγαλουργημάτων αὐταπαρνήσεως καὶ ἡρωϊσμοῦ, ἀνέδειξεν εἰς τὴν ὑφήλιον γηνησίαν τῆς ἀρχαίας θυγατέρα τὴν νέαν Ἑλλάδα. Ἀνέστησε τοὺς προπάτορας ἤρωας εἰς νέους καὶ ἐφαμίλλους. Ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἀστέρων, οὐς προανέμνησα, ἀνέδειξε πρὸς τοῖς ἄλλοις, στίλβοντας καὶ τοὺς Ὑψηλάντας, τὸν Ὀδυσσεῦ καὶ τὸν Γούραν, τὸν Κολοκοτρώνην, τὸν τουρκοφάγον Νικήταν, τὸν Καραϊσκάκη καὶ τὸν Τζαβέλλαν· ἐν πυρὶ δὲ ταχυπτέρους ἀνέδειξε καὶ θαλασσίους λέοντας τὸν Μιαούλην, τὸν Σαχτούρη, τὸν Τομπάζην, καὶ τοὺς ἤδη εὐκλεῶς ἐπιβίους Κριεζῆν καὶ Κανάρην τὸν καὶ ἐθναμβώσαντα καὶ ἐν τῇ πολιότητι διὰ νεανικοῦ μεσημβρινοῦ πυρός, ἐπὶ αἰσίσις οἰωνοῖς, τὴν Ἄρκτον ζωπυρήσαντα. Καὶ δὴ ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου ἐν Θερμοπύλαις τροπαίου νέα ἀνήγειρεν ὁ νέος ἑλληνικὸς ἀγὼν ἡρωϊσμοῦ μνημεῖα. Τὰ δὲ τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῆς Σαλαμίνας πολλαπλασιάσας μετήνεγκεν εἰς Βαλτέσιον, εἰς Μυτιλήνην, εἰς Χίον, εἰς Σάμον, εἰς Μεσολόγγιον, εἰς Κλείσοβαν, καὶ ἀλλαχοῦ τῆς κλασικῆς χώρας. Καὶ τῶν πεπολιτισμένων λαῶν τὸν θαυμασμόν ἤγειρε, τὰς συμπαθείας καὶ τὴν ἀρωγὴν προσεκτήσατο· ἢ δὲ ἄχρι τότε κωφεύσασα διπλωματία ἠναγκάσθη ἵνα καὶ αὐτὴ τὸ δίκαιον ἀποδεχθῆ τοῦ ἀγῶνος. Ἄλλὰ καὶ τοι διὰ τῆς ἐνδόξου ἐν Πύλῳ ναυμαχίας τὰ πρῶην παραπτώματα ἀρξάμενη ἵνα ἀποπλόγη, παλινδρο-

μοῦσα μετ' οὐ πολὺ κολοβόνει τὸ ἔργον. Ἄδικεῖ τῶν ἀγωνισθέντων καὶ παθόντων τοὺς πλείστους· ἀδικεῖ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἀνθρωπότητα, τῆς δὲ Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας τὸν δρίζοντα διὰ στενοτάτου κύκλου περιστέλλει.

Καὶ ἰδοὺ καὶ αὐτὴ ἡ λυτρωθεῖσα τοῦ πολλαχῶς δεδοκιμασμένου Ἔθνους μερὶς εἰς νέας ἐπὶ τριακονταετίαν δοκιμασίας ὑπέκει. Δυναστεία τῆς ἰδίας ἀποστολῆς ἐπιλήσμων, τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁρόνου ἀναξία, καταπονεῖ τοὺς Ἕλληνας· οὐδὲ ἵνα ἐπαναγάγῃ αὐτὴν εἰς τὴν Ἑθνικὴν ὁδὸν ἰσχύει ἡ ἀναίμακτος καὶ λαμπρὰ Γ' Σεπτεμβρίου. Πολυετῆς δολοπλοκία καὶ τοῦτο ματαιώσασα τὸ ἐθνικὸν ἔργον, νέας προκαλεῖ βαρυτίμους, ἐθνικὰς θυσίας. Βαρυθυμεῖ τὸ Ἔθνος, καὶ νέος Θρασύβουλος ὁ παλαιὸς ἀγωνιστῆς, ὁ ἀείμνηστος Θεόδωρος Γρίβας δίδει τῆς σωτηρίας τὸ σύνθημα· ἡ δὲ 10 Ὀκτωβρίου νέαν ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐγγράφει ἐποχὴν ἑλληνικῆς εὐκλείας.

Σωτήριον καὶ πρὸς τοὺς Ἰονίους τὸ μεγαλοῦργημα. Σωτήριον, ναί, ἀνταξίως τῆς Ἑλληνικῆς αὐτῶν καρδίας καὶ τῶν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ ἀγῶνι θυσιῶν των· ἀνταξίως τῆς πολυετοῦς πάλης, ἣν καρτερῶς οἱ Ἰόνιοι κατέναντι τοῦ ἰσχυροῦ ἐπάλαισαν, πρὸς τὰ μειδιάματα καὶ τὰς ἀπειλὰς ἀντιταχθέντες καὶ παντοῖα δεινὰ ὑποστάντες καὶ τὰ δελεάσματα ἀποστραφέντες. Πῶς δὲ πρὸς το-

σοῦτους πειρασμοὺς ἀντέσχον; Διὰ τῆς πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ τὸν Ἑθνισμὸν πίστεως.

Διὰ τοῦ συμβόλου τούτου ἄσπιλοι ἐξεληθόντες τῆς ἐπ' αἰῶνας ποικίλης Φραγκοκρατίας καὶ αὐτῆς τῆς παρεμβάσης Τουρκοκρατίας, — διὰ τοῦ συμβόλου αὐτοῦ, ἐν τῷ μακρῷ τῆς δουλείας τῶν ἀδελφῶν χρόνῳ, τῆς Ἑπτανήσου καταστάσης Ἑλληνικοῦ πυρῆνος φώτων καὶ τῆς μελλούσης τοῦ Ἔθνους ἀνεξαρτησίας, ἀναδειχθείσης δὲ ζωογόνου λειψάνου Ἑλληνικῆς αὐτονομίας, — ὑπὸ τὸ σύμβολον ἐκεῖνο μέτοχοι τῶν θυσιῶν καὶ τῶν θαυματουργιῶν τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος γενόμενοι, — πῶς ἦτο δυνατόν οἱ Ἑπτανήσιοι τῶν πατροπαραδότων ἀναμνήσεων νὰ γίνωμεν ἐπιλήσμονες, τοῦ ἐμφύτου δὲ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος ἄμοιροι, ὅπως τὸ ἱερόν, τὸ ἐθνικὸν κειμήλιον προδώσωμεν;

Ἡ αὐταπάρνησις ἀνδρῶν εὐτόλμως καὶ πάση θυσίᾳ εἰς τὸν ἀγῶνα ἀποδυσασμένων, ἡ καρτερία λαοῦ ἐν τῷ βάθει τῆς καρδίας ἔχοντος διακαῆς τὸ αἶσθημα τοῦ ἐθνισμοῦ, — τὸ ὁμόθυμον καὶ τὸ ἀκράδαντον τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἐνεργείας, — κατέβαλον τοῦ ἰσχυροῦ τὴν ὑπεροψίαν, παρέλυσαν τὴν ὕλικὴν βίαν, τὰ δελεάσματα ἐματαιώσαν. Καὶ ὁ εὐγενὴς ἀγὼν ἀνταξίῳ θριάμβῳ ἤδη στεφανοῦται.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου! Τῆς ξενοκρατίας ὁ χρόνος παρῆλθεν. Ὁ ξένος αὐτὸς ὁ τῆς Ἑνώσεως ἄλλοτε πολέμιος, τὸ δί-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

καιον ἡμῶν ἀναγνωρίσας, παγκοσμίως διεκήρυ-
ξεν. Αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν συνηγόρησεν. Αἱ Βρεττανι-
καὶ Βουλαὶ ἐκ τῆς φωνῆς ἤδη τῶν Παλμερστώνων
καὶ τῶν Ῥώσσελ ἀντηχοῦσιν, αὐτὰς ἐκεῖνας τὰς ἀ-
ληθείας ὁμολογούντων, ὅσας κατέναντι τῆς τρο-
μοκρατίας οἱ Ἑπτανήσιοι θαρραλέως ἐκήρυττον.
Συνάμα δὲ ἡ φωνὴ αὐτῶν τοὺς φιλελληνικοὺς
φθόγγους ἀσπάζεται τῶν Κόχραν καὶ τῶν Γρηγο-
ρίων· τὸν φιλελληνικὸν κάλαμον τῶν Γιραρδί-
νων καὶ τῶν Λενορμάνων· τὴν ἐγκάρδιον συν-
δρομὴν τῶν λοιπῶν φιλοδικαίων ἀνδρῶν, ὅσοι πρὸ
πολλοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος συνηγόρη-
σαν. Τὴν ἀδικον κατὰ τῶν Ἑλλήνων δυσμένειαν
ἤδη ἐγκαταλείπουσα ἡ φωνὴ τῆς Διπλωματίας, τὰ
δὲ πλεονεκτήματα τοῦ ἔθνους καὶ τὸ δίκαιον αὐ-
τοῦ ἀναγνωρίζουσα καὶ τὸ ἀσύγγνωστον τῆς πρὸ
τριάκοντα ἐτῶν πολιτικῆς ὁμολογοῦσα, διακηρύτ-
τει ἀξίους τοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ προορισμοῦ τῆς
Ἑλληνικῆς φυλῆς τοὺς τε ἐλευθέρους Ἕλληνας καὶ
τοὺς Ἑπτανησίους.

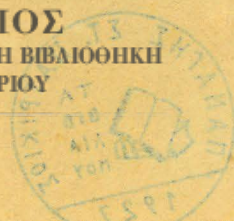
Αἴσιος οἰωνός, φίλτατοι συμπατριῶται, καὶ ὑ-
πὲρ τῶν τυραννουμένων ἀδελφῶν μας. Κατὰ τῆς
ἀδικίας ἢ ἐπανόρθωσις ἤρξατο. Ἀναποδράστως
ἐπελεύσεται καὶ ἡ πλήρωσις τοῦ δικαίου ὑπὲρ τῆς
ἀνθρωπότητος ἔργου. Εὐγνωμονῶμεν πρὸς τὴν Σε-
πτὴν τῆς Βρεττανίας Ἀνασσαν, τὴν τὸ δίκαιον ἡμῖν
ἀπονέμουσαν, καὶ πρὸς τὰς συνεργούσας Προστά-
τιδας τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεις. Εὐγνώμονες ὄμεν

διὰ τὴν πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν εὐμένειάν των·
Μὴ παύσωμεν εὐγνωμονοῦντες καὶ πρὸς τοὺς γεν-
ναίους ἀνδρας καὶ λαοὺς τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῆς
λοιπῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς συμπαθοῦντας.

« Αὕτη δὲ ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀ-
γαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ ».
Ναί· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ πολλῶν γενεῶν τὸ
γλυκὺ ὄνειρον, οἱ διάπυροι πόθοι πραγματο-
ποιοῦνται· αἱ ψυχαὶ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν οὐρα-
νοῖς ἀγάλλονται· ἐν δὲ τῇ ὑψηλίῳ σκιρτᾷ μετὰ
τῶν φιλελλήνων τὸ Πανελλήνιον. Ἡ ἡμέρα αὕτη
ἀνταξία ἀνέτειλε τῆς ἱερᾶς μνήμης τοῦ μεγαλεπη-
βόλου τῆς Κερκύρας γόνου, ὅστις ἐν τῷ σάλῳ
τῶν πολιτικῶν περισπασμῶν τὴν αὐτονομίαν τῶν
Ἴονίων διέσωσε, πολλὰ δὲ ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς
Παλιγγενεσίας ἐμόχθησε καὶ τὸ ἴδιον αἷμα θυσίαν
αὐτῇ προσήνεγκεν. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ πολυε-
τοὺς ἀγῶνος ἀντάξιον τὸ βραβεῖον δίδεται· αἱ δὲ
εὐχαὶ πληροῦνται, ἡ ἐθνικὴ καὶ ἀκάματος ἀρωγὴ
στεφανοῦται τοῦ ἀστέρος τῆς Ὀρθοδοξίας, τοῦ σε-
πτοῦ τῆς Ἑλληνικωτάτης Κερκύρας Ποιμενάρ-
χου. Ἡ ἡμέρα αὕτη, τέλος, μέγα βῆμα ἀνα-
δείκνυται πρὸς τὴν πλήρη Ἑλληνικὴν Παλιγγε-
νεσίαν.

Ἀγαλλιασώμεθα οὖν ἀδελφοὶ καὶ εὐφρανθῶμεν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. Ἀγαλλιασώμεθα ὅτι ἀγνός
τὴν ψυχὴν, Ἕλλην τὴν καρδίαν καὶ πίστεως ἐμ-
πλεως εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ἔθνους προσέρχεται

ὁ Σεπτὸς τῶν Ἑλλήνων Ἄναξ, ὅπως τὴν καρ-
δίαν, τὴν χεῖρα καὶ τὸν βίον μετὰ τῶν Ἑλλή-
νων εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν ἀφιέρωσιν. Σχιρτήσωμεν
ὄρωντες ἐν τοῖς ἐγκαινίοις τῆς Ἐθνικῆς Βασιλείας
τοῦ στίλβον τὸ διάδημα αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ἀδα-
μάντων τοῦ Ἴονίου. Ἰλαρὸς προσέρχεται εἰς τῶν
Μουσῶν τὴν ἐστίαν ὁ τῶν Ἑλλήνων Ἐθνάρχης,
τὴν Αὐτοῦ ἰσχὺν ἐπὶ τῆς ἀγάπης τοῦ λαοῦ στηρί-
ζων. Φίλοι οὖν τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας, στηρικταὶ
τῆς εὐνομίας, ἀδιάρρηκτῶ ὁμονοίᾳ συνασπισθῶ-
μεν μετὰ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν περὶ τὸν θρόνον τοῦ
προσφιλεστάτου Ἄνακτος. Ὁργῶντα τὸν Μεγά-
θυμον πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Μεγαλεῖον Ἑλληνικῆ καρ-
δία καὶ ἔργῳ ἐνισχύσωμεν. Νῦν δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς
πρὸς Ἀνατολὰς στρέψωμεν, ὅθεν τὸ φῶς τοῦ
Εὐαγγελίου διαυγάσαν τὴν οἰκουμένην ἐφώτισε.
Πρὸς τὴν ἱεράν τοῦ Παντοκράτορος Εἰκόνα θεο-
σεβῶς ἀτενίσωμεν, καὶ τὸν Σταυρὸν ἴδωμεν διὰ
τῶν ἀγίων αὐτοῦ πτερύγων περιπτύσσοντα καὶ κρα-
ταιοῦντα τὴν κυανόλευκον Σημαίαν. Ἴδοὺ ἡ ἀκατα-
νίκητος ἀσπίς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Ἴδοὺ ἡ
ρομφαία τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλείας. Ἴδοὺ τὸ λά-
βαρον, ὅπερ ὁ Θεοστήρικτος ἡμῶν Βασιλεὺς ἐν τῇ
Ἑπταλόφῳ θέλει ἀνυψῶσει. Ἐμνήσωμεν τὸν Παν-
τοδύναμον καὶ ἐνὶ στόματι εἴπωμεν· ΔΟΞΑ ΕΝ
ΥΨΙΣΤΟΙΣ ΘΕΩ.

ΣΩΖΟΙ ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.
ΖΗΤΩ Η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΝΩΣΙΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ